

*mondd csak, nagy: büszke vagy rám?
tudnál még odáig élni,
hogy a tapaszt úgy vegyem át,
nekem se kelljen már félni.*

BÁTHORI CSABA

A hajnal

*Ma sem, senki nem fojtja el a mámort,
hogy a reggel más világ. Ami tegnap
megtörtént, teremtés előtti vázlat
volt csak, embertelen volt, nem világ volt.*

*A fény basis, elesdé. Már imára
sincs szükség, izmaim anyagcseréje
nem követeli meg, hogy földre-égre
figyeljek, a tények kapaszkodása,*

*puha láncra elég. Nincs eredendő
bűn hajnalban, meg se moccan a kígyó,
súgva nyújtja tudását a teremtő,*

*s a tudatlan is sejtí, mi lehet jó.
Fények adnak ma új vért, nem az árnyak,
És mind olyan sűrű, mint a vasárnap.*

Függőlegesek

*Szokatlan sík ez itt fenn: ami bárány
lenn a zöldben, az itt a kék, a felhő,
és ami magasan van, az esendő,
és az égbolt elámul némaságán.*

*Nem csak gyalog vár hosszú labirintus,
emelkedés közben és zuhanás
közben is elsüvíthetsz messze más
pályákra, mint abova életed húz.*

*Elég nem tenned semmit s idegen
vagy máris saját forró köreidben
is. Egyetlen ép göncölszekerem*

*van nekem, s aki jön és aki elmúlt,
annak is egy. A hitünk egyenetlen,
mint a napfény és a napfényezett Hold.*

Tudnivalók

*Ki tudná, hány meredek lobbanással
gyűjtja meg álmunk egy szűk pillanat,
ki hinné, ha rokon az éjszakával,
hogy a nappaltól isteni a nap.*

*Ki tudná, mit jelent a nyugalanság
s hogy életünk-halálunk éppen így lett,
ki hinné, égi békénk mire adják,
s hová vezet, amire nem maradt tett.*

*Látni: súlyosabb, amit nem teszünk meg,
a semmi segít reményt rögtönözni
és megfosztani nevétől szívünket.*

*Tudd, fényt kell szerezni az őszi-téli
ínségre, mikor épp az eltelő dal
telik meg sötét tudnivalókkal.*

